

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at det citat fra Vendsyssel Tidende, som ministeren blev bragt i stand til at forebringe folketinget fra talerstolen, beror på en misforståelse. Venstre har ikke på nogen måde vinket farvel til a-kraften, det vil jeg gerne slå fast.

Jeg vil gerne tilføje en yderligere bemærkning til ministerens bemærkning om EF-Kommissionen og dens eventuelle rolle i forbindelse med en kernekraftkampagne. Der kunne måske nok tiltrænges en lidt mere afbalanceret information om kernekraft i dette land. Om EF-Kommissionen vil være den rette til det, skal jeg ikke kunne sige. Men er det sådan, at energiministeren og regeringen vil sætte sig i spidsen for en oplysningskampagne? Det er det næppe.

Jeg sagde, at jeg mente at kunne konstatere, at der ikke var flertal for ministerens beslutningsforslag, som situationen er nu. Der skal altså ændrede forudsætninger til eller en række yderligere oplysninger, før ministeren eventuelt kan regne med at have et flertal i folketinget. Min konklusion var, at det kunne være ganske nyttigt, for så forudså jeg, at der var gode muligheder for en positiv forhandling både om en afklaring af D.O.N.G.s virksomhed og om grænserne for hele dette statsapparats virksomhed og også for så vidt angår varmeplanlovens administration og enkelte andre elementer, der ligger i folketingets energiudvalg og for den sags skyld også i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Jeg vil i den forbindelse godt nævne kulbrinteskatteloven, som også har en klar berøringsflade til D.O.N.G.s fremtidige virksomhed.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil godt advare imod, at alle denne verdens problemer skal løses, bare fordi vi nu kan forbedre naturgasprojektet ved også at gå op i de kommuner i Midt- og Nordjylland, der meget gerne vil have naturgas. Jeg vil ikke insistere på, at tingene skal ses isoleret, det lader sig ikke gøre – alene af den grund, at det er en mindretalsregering, der lægger et forslag frem – men derfra og så til, at vi skal drage alle ting ind i denne sammenhæng, er der et spring. Det tror jeg vil vække skuffelse og bekymring ude omkring i landet, ikke mindst i Jylland.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige om de samfundsøkonomiske beregninger, at det, der er indeholdt i bilaget til EP 81, holder, for så vidt angår det, der efter min mening er behov for at belyse i forbindelse med denne principielle beslutning. Vi kan ikke i detaljer strækning for strækning dokumentere økonomien overalt i projektet med de beregninger. Det er makroberegninger. Det, jeg sagde før, var, at denne samlede gennemgang, som er meget omfattende og detaljeret, af hele projektet, vi er i færd med nu, vil efter det, vi foreløbig kan se, ikke vende op og ned på disse samlede vurderinger, der ligger i EP 81-materialet.

Det er korrekt, som fru Lone Dybkjær siger, at der også indgår afskrivningen af hele anlægget, således at forbrugerprisen på gassen ikke varierer fuldstændig med gas- og olieprissammenhængen hos DUC, hvor man køber gassen. Det er bl. a. derfor, der er en fordel ved projektet ved stigende oliepriser, fordi det kun er selve prisen ved købet af gassen, der kravler opad, hvorimod amortiseringen af hele investeringen i anlægget ikke kører opad sammen med stigende oliepriser. Det er derfor, forrentningen er fordoblet nu i forhold til dengang, vi vedtog det. Der vil være et vist sving op og ned. Jeg tror ikke, det er muligt at svare fru Lone Dybkjær anderledes, end at en afsætning, der måtte indebære dyrere gas end olie for folk under forudsætninger, man kunne tænke sig, kan man ikke forestille sig i praksis. Derfor bliver det et spørgsmål om underskudsførelse, hvis vi kommer ind i sådanne situationer. Der ligger i det, der er givet som grundlag fra energiministeriet til gas- og varmeprisudvalget, netop en mulighed for at fremføre underskud i et vist rimeligt omfang under hensyntagen til projektet. Det er generelle regler, som ikke specielt drejer sig om gasprojektet, men som også har betydning for de andre store varmeinvesteringer.

At lave decentrale kraftvarmeverker – altså små, nye enheder – der både kan køre på gas, olie og kul, tror jeg investeringsmæssigt vil være meget krævende. Det er i de store værker, man får noget for at lade dem kunne bruge meget forskellige brændsler. Hvis vi skal lave meget små anlæg, der kan alle tre ting, tror jeg det er en luksurløsning.

Til hr. Ivar Hansen, som mente, at Vendsyssel Tidendes leder var en misforståelse,